

да пронзведе южк нийшо веаческаа: и какъ не ѿе може да ги возведе въ първ-атъ юмъ видъ, ѿ когото са съ преображенли въ дрѹги! Такъва доказванье съпотребава великий Пантелей за да ѿбличи везумие то на ѿнія, който са сомнѣвътъ за тај истина, “но речетъ иѣко: какъ востанутъ мертвии, койже тѣломъ прѣидутъ; везумие! ты єже съеши, не живѣтъ, аще не съмретъ: и єже съеши не тѣло въдъшее съеши, но го-ло зѣрно: Есѧ же даеътъ ємъ тѣло, и може восхѣщетъ,, (Ап. Корин: ет. 35—38.)

Вакъ ѿе съ ѿбранимъ по въскрѣ- сѣнїе то.

Това ѿвцо въскрѣсѣнїе ѿе въ вѣро то само пришествїе Христѣво: защо тогдѣи “Сынъ человѣ-
екъ послѣтъ ангелы своя съ тѣблымъ гласомъ вѣлѣ-
німъ (който ѿе вѣкътъ: станѣже мертвии, идѣте на
сѫдъ.) и соперътъ ѿбранимъ єгѡ ѿ четырехъ вѣтрахъ
ѿ конецъ некесъ до конецъ ѹхъ.,, (Матѳ. 24. 31.) ѿ
тойзи гласъ на всемогущество то Есѧи, ѿе съ про-
вѣдалътъ мертвите като ѿ сънъ, и внесли ѿе вѣдѣлътъ
грабнати, “на ѿвлащихъ въ срѣтенїе Господне на
воздухъ,, И така ѿе съ ѿвѣдѣлътъ предъ сѫдѣбище то
Христѣво. И който въ ѿнзи дѣнь оустанилътъ живи не-
ма да оумрѣтъ, но ненадѣйно єчдѣсно ѿе съ ѿзмѣ-
нилътъ, “Еси бо не съспилемъ, всиже ѿзмѣнѣмъ.,, (Ап.
Корин: ет. 51.) Това тайнствено ѿзмѣнѣнїе ѿписва
юобраний-атъ Свѣтъ съ съдъющ-атъ образъ, “съ-
етса (тѣло) въ тѣнїе, востаётъ въ нетѣнїе: съет-